

החשוד מסתתר יהושע מיזרחי מס' תיר את פניו מא- חורי שקית ניילון כשלשמאלו אברהם סלים. השניים חשודים כי היו שותפים לרשת שזייפה חתימות וטביעות-אצבע, כדי להעביר בעלות על קרקעות בגדה המערבית. השבוע הם נעצרו ל-15 יום נוספים.

שודרה מלך הגדרה

המישטרה נהגה בצורה מורה מאוד בתיק, והעלימה מיסמכים שונים, שלא הגיעו לידי התביעה. מאז ינואר 1983, כאשר דבק בעודה החשד בסחיטה, הוא המשיך למכור

הם נתפסו וסיפרו כי רייק הוא אשר שלח אותם. חצי שנה נמשך מישפטו של רייק, ורק במאמצים גדולים הצליח סניגורו, עורך-הדין אורי וגמן, לגלות פרצות

מי העלין על מי?

אשה בקירה ופיה יצאה בוכה מולטו של השופט ורד ורן. נשים בוכות אינן מזהות נדיר בבית-הדין.

לפני 4 שנים נחשד בגזל קרקעות באיומי אקדח, עכשיו חשוד י'דס של גדולי המדינה בגזל עלי-די זיכים

ולקנות קרקעות, וידו היתה בכל עיסקה שנעשתה בגדה. נראה כי המישטרה לא הטרידה אותו יותר מדי. מחירי הקרקעות בגדה עלו ועלו, יותר ויותר ישראלים, מחוגים שונים, החלו קונים אדמות כאלה ומספסרים בהן. עודה המשיך לסכן את ראשו. כאשר היכרתי אותו, בשנת 1979, עודה עוד בקושי ירע לדבר עברית, סיפר סוחר יהודי. עודה הוא יליד כפר חבלה שליד קלקיליה. כאשר החליט (המשך בעמוד 40)

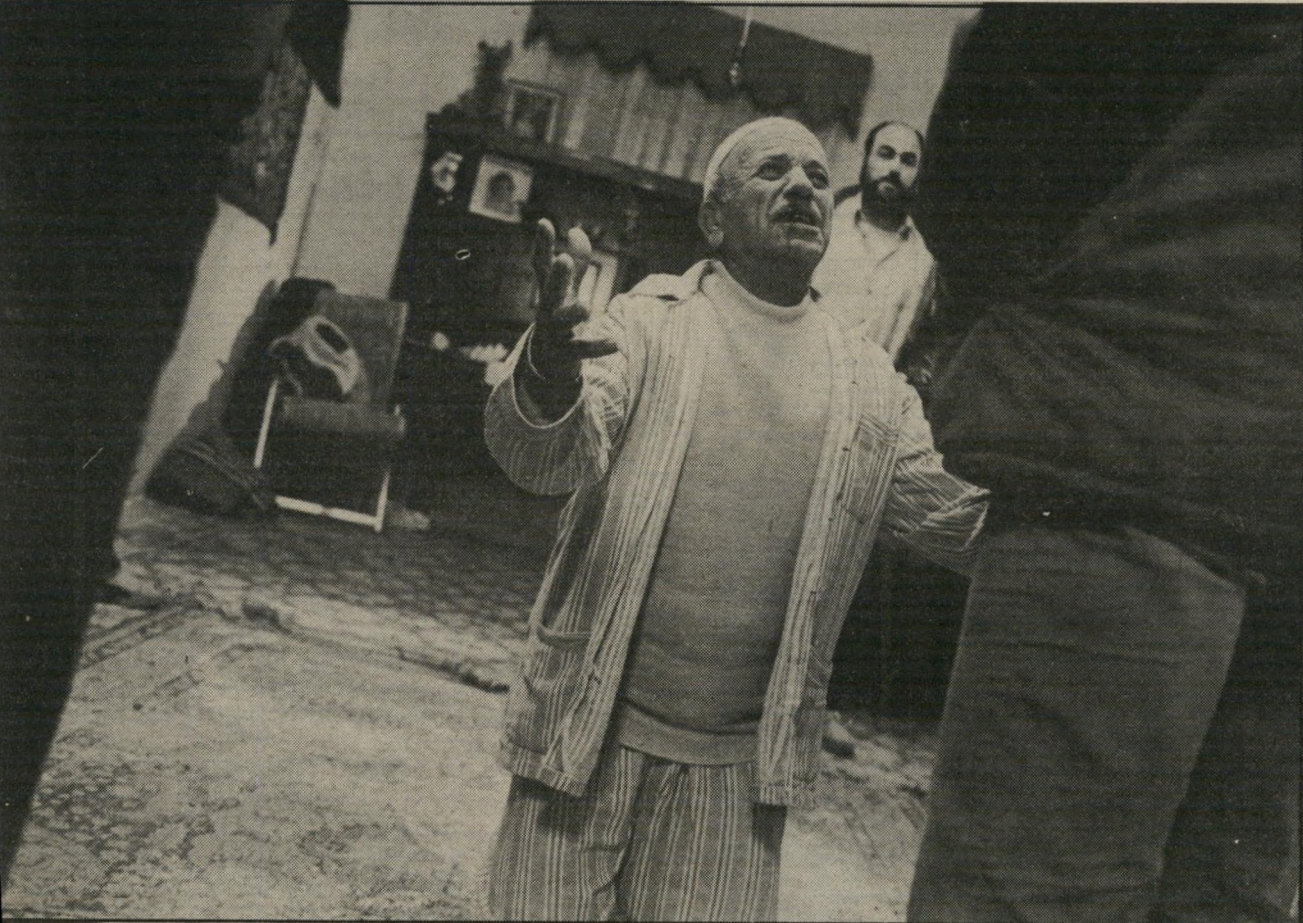
בעדויות שלושת התוקפים. לאט-לאט נשכרו והעידו כי מי ששלח אותם כעצם היה אדם אחר, אחמד עודה — סוחר-קרקעות והמתווך הגדול ביותר בגדה. עודה עצמו העיד כער האחרון בתיק, ואז ביקשה התובעת, יהודית אמסטרדאם, לבטל את התביעה נגד רייק. היא השתכנעה כי יתכן מאוד שהעדים העלילו על רייק את המעשה, שנעשה בידי עודה. במהלך העניינים התברר גם, כי

אשה רייק, מתנחל באלקנה, מחבק את אשתו אחרי שזוכה מהאשמה ששלח שני י'חדב לאיים על ערבי כדי לגזול את אדמתו - והאשם האמיתי לא הועמד למישפם מפני שהוא מקורב לשילסון

הוא מקום המלא צער וסורים. אבל המור קבלו בביקשתו. ונס אביו קמלו ברמת-גן.

קשיש ערבי, כדי לאיים עליו באקדח ולגזול ממנו את אדמתו. אך הסתבר כי האשם האמיתי הוא, כנראה, אחמד עודה, שכונה בתיק בשם המיסתורי, "איקס".

חשוד בשם "איקס" בתיק נגד רייק העיני דו שלושה ערבים, כי הוא שלח אותם לביתו של

ראש שלי לא שווה משהו? "ולכן היה אחמד מחמוד עודה עונה לשאלות הסוחרים היהודים ברבר המחירים המופקעים של האדמות בשטחים הכבושים. אחמד סיכן את ראשו בהרכבה רכבים כדי להשיג ארי מות למכירה ליהודים.

לפני שנים אחדות הוצג בישראל סרט שנעשה בידי יהודה ("ג'אר") נאמן, על-פי סיפור של אמנון דנקנר. הלילה בו נולד מלך הסעיר את הרוחות. אפילו שמאלנים קיצוניים לא יכלו להאמין כי דברים כאלה נעשים במציאות. הסרט הראה שני קציני צה"ל שפרצו לביתו של ערבי זקן באישו-לילה וניסו להכריחו, בכל דרך אפשרית, למכור את אדמת-אבותיו. הם נראו כמין פנטום שיצא ממוחו החולני של הסופר.

אולם המציאות לא היתה רחוקה בהרבה מהסרט. בינואר 1983 זוכה בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב סוחר-הקרקעות משה רייק מעבירה שהזכירה מאוד את סיפור העלילה בסרט (העולם הזה 5.1.83).

רייק ואשתו, אמיליה, עזבו עוד בתחילת 1977 את ביתם ברמת-גן ועברו להתגורר באלקנה. רייק ניסה לרכוש אדמות בגדה והצליח לרכוש רק חלקה אחת. הוא התחיל לבנות, ואז נעצר באשמת סחיטה.

המישטרה האשימה אותו כי שלח שלושה ערבים לביתו של הוקן עבדי-אליקארד חאדר מכפר עזיו עתמה, בדצמבר 1981. הם סתמו את פיה של האשה, הצמידו אקדח לרקתו של הקשיש והחתימו בכוח את אגודל יד ימינו על מיסמך למכירת הקרקע. מייד לאחר החתמתו החל הוקן וועק לעורה, וכל הכפר רדף אחרי התוקפים.

קציני צה"ל החומדים את אדמתו של תושב ערבי זקן ושודדים אותו ממנו באיומי-רצח ועינויים. הסרט עורר בזמן-הקרתו שערויה והל רבים שלא האמינו כי דברים כאלה יכולים אומנם להתרחש במציאות

טרור לשם גזל בסרט שעשה הבימאי והמרצה לקולנוע יהודה ("ג'אר") נאמן, בשם הלילה בו נולד מלך. בעיקבות סיפור של העיתונאי אמנון דנקנר, מסופר על שני